

[Arne Melchior]

januar 1990 får et barn mere. Så kan det barn ikke få samme efternavn som storebror eller storesøster, uden at forældrene skal betale et gebyr på 3.000 kr. til staten. Jamen det er da ikke underligt, at hele landet slår sig på lårene af latter og siger, at det passer ikke. Det er ikke en regering, det er en revy.

Jeg vil hævde, at denne bindestreg ikke koster staten en krone, og derfor er der her tale om ikke 300, men 3.000 pct. brugeroverågerbetaling.

Tom Behnke (FP):

Ministeren indledte sin svartale med at sige, at han havde sendt sagen til Kammeradvokaten, der jo er en uvildig instans. Jeg har det modsatte synspunkt, og jeg mener egentlig også, at Ekstra Bladet har dokumenteret, at det synspunkt er rigtigt. En af de personer, der er nævnt øverst på brevhovedet fra Kammeradvokaten, har været ansat i Justitsministeriet til at varetage forskellige gebyrområder og har fået en næse i den forbindelse. Den pågældende skal nu efterfølgende spørge sig selv: Lavede jeg noget ulovligt, da jeg var ansat i Justitsministeriet, ja eller nej? Jeg tror ikke, man kan stille en sådan person et sådant spørgsmål og forvente et ærligt svar.

Ministeren syntes, at mit indlæg var urimeligt på flere punkter. Det tager jeg som en kompliment, tak for det! Ministeren opfordrede mig også til at læse redegørelsen fra justitsministeren, inden jeg gik på talerstolen. Jeg har netop læst Rigsrevisionens foreløbige redegørelse, og jeg har læst justitsministerens redegørelse, og det var på baggrund heraf, at jeg fandt frem til indholdet af den ordførertale, jeg holdt.

Ministeren anmodede mig om at vente på den redegørelse, man forventer at få fra Rigspolitichefen. Jamen den første, vi fik, kunne vi jo ikke bruge til noget, den er jo skudt i sæk fra alle sider. Og desuden kan vi jo vente på mange andre ting. Vi kunne også ligesom ministeren prøve at lokke befolkningen til at vente på en dommerundersøgelse eller en egentlig domstolsafgørelse. Men så går der jo flere år, og hvad så med borgerne i den mellemliggende tid? Jeg ved godt, at regeringen får fred, hvis vi vælger den løsning, men jeg er valgt til at varetage borgernes interesser og ikke regeringens.

At det er lovstridigt, slutter jeg af Rigsrevisionens foreløbige redegørelse, side 65 øverst. Jeg ved ikke, om det er nødvendigt at citere den for tredje gang, men der står klart og tydeligt, at et gebyr skal svare til de faktiske udgifter, uanset om de bliver fastsat ved lov, og det er jo det, man prøver på med dette lovforslag. Jeg kritiserer ikke ministeren for at oplyse om muligheden for at gå til domstolene, men fordi ministeren fandt, at det var væsentligt at informere befolkningen på netop dette tidspunkt.

Med hensyn til advokat Ebbe Mogensen har jeg i hvert fald fået den opfattelse ved at læse Ekstra Bladet, at han ikke direkte har dementeret udtalelsen, men har påpeget, at den formulering, der er anvendt, ikke var den formulering, han havde givet udtryk for.

Når vi taler om, at gebyrerne skal svare til de faktiske omkostninger, har jeg et spørgsmål om et bestemt dokument, nemlig et kørekort. Når man går op til køreprøve, skal man betale 450 kr., og det dækker både teoriprøven og den praktiske prøve. Men så kommer det pudsige: Hvis man dumper til teoriprøven og vil gå op igen, skal man betale yderligere 450 kr., men man har jo ikke været oppe til den praktiske prøve. Betyder det, at når man er dumpet fem gange til teoriprøven, kan man få fem praktiske prøver bagefter – man har jo betalt for dem – eller omvendt... Nu lyser den røde lampe.

Formanden:

Den har lyst et stykke tid, ja.

Ole Espersen (S):

Om navnebeviserne vil jeg gerne sige, at der kan faktisk tænkes adskillige andre situationer, end når man skal have navn første gang. Der kan være et meget stærkt socialt, familiemæssigt behov for at få et andet navn end det oprindelige, så jeg synes, det er et eksempel på, at nogle af de afgifter, vi har indført i de senere år, virker meget skævt og undertiden menneskeligt urimeligt. Her tænker jeg f.eks. også på det forhold, at det koster 1.000 kr. at søge om indfødsret. Det betyder 3.000-4.000 kr. for en flygtningefamilie på 3-4 medlemmer, og det er enormt mange penge, det er næsten prohibitivt for dem. Vi gjorde, hvad vi kunne for at få sat disse gebyrer ned, og jeg tror, man også foreslog meget mere dengang. Der er altså nogle situationer, hvor disse gebyrer virker overordentligt skævt, rent socialt.